

Księga Izajasza

Rozdział 37

1. I zstało się, gdy usłyszał król Ezechiasz, rozdarł szaty swe i oblekł się w wór, i szedł do domu PANSKIEGO. 2. I posłał Eliacyma, który był nad domem, i Sobnę pisarza, i starsze kapłany obleczone w wory do Izajasza, syna Amos, proroka. 3. I rzekli do niego: To mówi Ezechiasz: Dzień utrapienia i łajania, i bluźnienia dzień ten: bo doszły dziatki aż do porodzenia, a nie masz siły ku rodzeniu. 4. Owa usłyszysz JAHWE Bóg twój słowa Rabsaka, którego posłał król Assyryjski, pan jego, na bluźnienie Boga żywego i na urąganie słowy, które słyszał JAHWE Bóg twój. A tak podnieś modlitwę za ostatkiem, który się najduje. 5. I przyszli słudzy króla Ezechiasza do Izajasza, 6. i rzekł im Izajasz: To powiecie panu waszemu. To mówi JAHWE: Nie bój się słów, któreś słyszał, którymi bluźnili słudzy króla Assyryjskiego. 7. Oto mu ja dam ducha i usłyszysz poselstwo, i wróci się do ziemie swej, i sprawię, że zginie od miecza w ziemi swojej. 8. I wrócił się Rabsak, znalazł króla Assyryjskiego walczącego na Lobnę. Bo słyszał, iż był wyjechał z Lachis. 9. I usłyszał o Taraku, królu Etiopskim, powiadające: Wyciągnął, aby walczył przeciw tobie. Co gdy usłyszał, wysłał posły do Ezechiasza rzekąc: 10. To powiedzcie Ezechiaszowi, królowi Judzkiemu, mówiąc: Niech cię nie zwodzi Bóg twój, w którym ty ufasz, rzekąc: Nie będzie dano Jeruzalem w ręce króla Assyryjskiego. 11. Otoś ty słyszał wszystko, co poczynili królowie Assyryjscy wszem ziemiam, które wywrócili, a ty będziesz mógł być wybawion? 12. Aza bogowie narodów wybawili onych, które wywrócili ojcowie moi: Gozam i Haram, i Resef, i syny Eden, którzy byli w Talassar? 13. Gdzie jest król Emat i król Arfad, i król miasta Sefarwaim, Ana i Awa? 14. I wziął Ezechiasz listy z ręki posłowej, i czytał je. I wstąpił do domu PANSKIEGO, i rozpostarł je przed JAHWE. 15. I modlił się Ezechiasz do JAHWE, mówiąc: 16. JAHWE zastępów, Boże Izraelski, który siedzisz na Cherubim! Tyś jest Bóg sam wszystkich królestw ziemskich, tyś stworzył niebo i ziemię. 17. Nakłoń, JAHWE, ucha twego a słuchaj. Otwórz, JAHWE, oczy twoje, a wejrzy i usłysz wszystkie słowa Sennacherybowe, które posłał bluźnić Boga żywego. 18. Abowiem prawdziwieć, JAHWE, spustoszyli królowie Assyryjscy ziemię i krainy ich. 19. I bogi ich wrzucili w ogień: bo nie byli bogowie, ale robota rąk człowieczych, drewno a kamień, i pokruszyli je. 20. A teraz, JAHWE Boże nasz, wybaw nas z ręki jego i niech poznają wszystkie królestwa ziemi, iżes ty jest sam JAHWE. 21. I posłał Izajasz, syn Amos, do Ezechiasza, mówiąc: To mówi JAHWE Bóg Izraelów: O coś mię prosił z strony Sennacheryba, króla Assyryjskiego, 22. to jest słowo, które JAHWE mówił o nim: Wzgardziła cię i śmiała się z ciebie, panna, córka Syjońska, kiwała głową za tobą córka Jerozolimska. 23. Komuś łajają a kogoś bluźnią i na kogoś podniósł głos, i wyniosłeś wysokość oczu twoich? Na świętego Izraelowego! 24. W ręce sług twoich urągałeś JAHWE i mówiłeś: W mnóstwie poczwórnych moich wstąpiłem ja na wysokość gór, wierzchy Libanu. I wytnę wysokie cedry jego i wyborne jodły jego, i wnidę na sarnę wysokość wierzchu jego, do lasa Karmelu jego. 25. Jam wykopał i pił wodę, i wysuszyłem stopą nogi

mojej wszystkie potoki przekopów. **26.** Azaś nie słyszał, com mu z dawna uczynił? Ode dni starodawnych jam to stworzył i terazem przywiódł. I zstało się na wykorzenienie pagórków społecznie walczących i miast obronnych. **27.** Obywatele ich skurczywszy rękę zadrżeli i zatrwożyli się. Stali się jako siano polne i trawa pastwiska, i ziele na dachu, które pierwej uwiędło, niżli dojrzało. **28.** Mieszkanie twoje i wyszcie twoje, i weszcie twoje poznałem, i szaleństwo twoje przeciwko mnie. **29.** Gdyś szalał przeciwko mnie, pycha twoja przyszła do uszu moich: przetoż wprawię kółko w nozdrze twoje i wędzidło w gębę twoją, i odwiodę cię na drogę, którąś przyszedł. **30.** A ty ten będziesz miał znak: Jedz tego roku, co się samo rodzi, i drugiego roku owoców pożywaj, a trzeciego roku siejcie i żńcie, i sadźcie winnice, i jedźcie owoc ich. **31.** I puści to, co będzie zachowano z domu Juda i co pozostało, korzeń na dół, i uczyni owoc na wierzchu. **32.** Abowiem z Jeruzalem wynidą ostatki, a zbawienie z góry Syjon: żarżliwość JAHWE zastępów uczyni to. **33.** Przetoż to mówi JAHWE o królu Assyryjskim: Nie wnidzie do tego miasta ani tam wystrzeli strzały, ani go zaprzątnie tarcza, ani usypie koło niego wału. **34.** Drogą, którą przyszedł, tąż się wróci, a do tego miasta nie wnidzie, mówi JAHWE. **35.** I obronię to miasto, abym je zachował dla mnie, i dla Dawida, sługi mego. **36.** I wyszedł Anjoł PANSKI, i pobił w oboziech Assyryjskich sto ośmdziesiąt i pięć tysięcy. I wstali rano, a oto wszyscy trupowie martwych. **37.** I odciągnął, i odjechał, i wrócił się Sennacheryb, król Assyryjski, i mieszkał w Niniwe. **38.** I zstało się, gdy się kłaniał w kościele Nesrochowi, bogu swemu, Adramelech i Sarasar, synowie jego, zabili ji mieczem i uciekli do ziemie Ararat, i królował Asarhaddon, syn jego, miasto niego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.